

عنوان مقاله:

بررسی رابطه عوامل موثر اقلیمی بر شیوع بیماری سالک در شهرستان قصرشیرین

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی فضایی(جغرافیا), دوره 3, شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حجت اله یزدانپناه - استادیار دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه ریزی دانشگاه اصفهان

علی براتیان - - پژوهشکده علوم جغرافیایی دانشگاه اصفهان

سمیه کریمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای پزشکی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

بیماری سالک از جمله بیماری‌هایی است که در مناطق گرمسیری استان کرمانشاه گزارش شده‌است. شهرستان قصرشیرین از جمله این مناطق گرمسیری است که در سال‌های اخیر با گسترش بیماری سالک جلدی (لیشمانیوز پوستی) مواجه است. این شهرستان از کانون‌های مهم آلودگی بیماری سالک استان کرمانشاه بر اساس شرایط آب و هوایی و شرایط اکولوژیکی است. این بیماری به عنوان یک مشکل بهداشتی مهم مورد توجه قرار گرفته است. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت از نوع توصیفی همبستگی و با هدف بررسی عوامل موثر اقلیمی بر شیوع بیماری سالک در شهرستان قصرشیرین صورت گرفته است. برای جمع‌آوری داده‌های پژوهش، از آمارهای مربوط به بیماری سالک گزارش شده در طی دوره آماری ۱۳۸۲-۱۳۹۰ که از مرکز بهداشت استان کرمانشاه استخراج شده است و همچنین داده‌های هواشناسی دما، بارش و رطوبت نسبی استفاده شده‌است. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که رابطه معنی‌دار منفی بین شیوع بیماری سالک در شهرستان قصرشیرین با دما وجود دارد. یعنی همزمان با کاهش متوسط دما احتمال بروز بیماری افزایش می‌یابد. در حالی‌که هیچ‌گونه رابطه معنی‌داری بین بروز بیماری سالک و متغیرهای متوسط رطوبت نسبی و بارش در شهرستان مذکور مشاهده نشد. علاوه بر این، نتایج نشان داد که احتمال بروز بیماری در مردان بیشتر از زنان بوده، و در طبقه‌بندی شغلی، اکثریت افراد مبتلا خانه‌دار بوده‌اند. همچنین، اکثریت افراد مبتلا در گروه سنی زیر ۲۵ سال قرار داشته که اکثراً در روستاهای شهرستان مربوطه ساکن بوده‌اند. همچنین در این شهرستان مسافرت به مناطق آندمیک بسیار کم صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

سالک پوستی، پشه خاکی، قصرشیرین، عناصر اقلیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209853>

